מבט על

INSS
המכון למחקרי ביטחון לאומי
THE INSTITUTE FOR NATIONAL SECURITY STUDIES
אוניברסיטת תל אביב
TEL AVIV UNIVERSITY

אנבידיה ביום שאחרי הואנג: האם ישראל צריכה לחשב מסלול מחדש?

הדס לורבר | גיליון 2220 | 15 בנובמבר 2026

פרשת אנבידיה התחילה כרכילות על חייו האישיים של מנכ"ל־על, אך הפכה בתוך ימים לסוגיה הנוגעת בליבת הביטחון הלאומי: ריגול והשפעה זרה, בקרת ייצוא של שבבים מתקדמים, ריכוזיות חסרת תקדים בתשתיות הבינה המלאכותית והתלות של מדינות וחברות באדם ובחברה אחת. עבור ישראל, שבה ממוקם מרכז הפעילות הגדול ביותר של אנבידיה מחוץ לארצות הברית, הפרשה טומנת בחובה פוטנציאל לסיכונים כלכליים, טכנולוגיים-אסטרטגיים ומודיעיניים, ומחייבת האצת הקמת תשתית מחשוב לאומית המבוססת על ספקים מגוונים.

ג׳נסן הואנג, מייסד ומנכ"ל אנבידיה במשך יותר משלושה עשורים, התפטר מתפקידיו בחברה בעקבות פרסומים על קשר אינטימי שקיים עם אשת עסקים מחברה סינגפורית גדולה שרכשה שבבי אנבידיה. גורמים אמריקאיים חושדים שלהואנג ולחברה היו קשרים עם המודיעין הסיני. חשוב להדגיש: החשדות לריגול עדיין נחקרים ולא הוכחו, וסין דוחה אותם. ואולם, עצם האפשרות שמנכ"ל החברה החשובה ביותר במרוץ ה-AI היה יעד למבצע השפעה זר הספיקה כדי להפוך משבר אישי למשבר אמון לאומי.

לא מדובר בעוד חברת טכנולוגיה. השבבים ומערכות התקשורת של אנבידיה הם התשתית שעליה מאומנים ומופעלים מודלי ה-AI המתקדמים בעולם. לכן, גישה למידע על מפת הדרכים הטכנולוגית שלה, לקוחותיה, מערכותיה ועמדותיה מול הממשל האמריקאי היא נכס אסטרטגי ממדרגה ראשונה.

ההשפעה המיידית עשויה להיראות דווקא במדיניות האמריקאית כלפי סין. הואנג היה הקול הבולט ביותר שקרא לאפשר מכירת שבבים מסוימים לשוק הסיני. טענתו הייתה אסטרטגית, לא רק עסקית: חסימה מוחלטת של סין תעודד אותה להקים במהירות תשתית עצמאית סביב חברות דוגמת Huawei, בעוד שהמשך תלותה בטכנולוגיה אמריקאית ישמר את היתרון ואת כוח ההשפעה של ארצות הברית.

כעת, הטיעון הזה לא נעלם – אבל השליח המרכזי שלו איבד את אמינותו. בקונגרס כבר גובר לחץ דו־מפלגתי להקשיח את המגבלות, להגביר את הפיקוח על החלטות הממשל, לחייב מעקב אחר מיקומם של שבבים מתקדמים ולסגור את פרצת ה"גישה מרחוק", המאפשרת לגורמים סיניים לשכור כוח מחשוב במרכזי נתונים מחוץ לסין. חלק מהמהלכים עשויים להיכנס לחוק תקציב ההגנה האמריקני, ה-NDAA.[1]

זהו אולי השינוי החשוב ביותר: מכירת שבבים לסין כבר אינה מוצגת רק כדילמה שבין ביטחון לאומי להכנסות, אלא כמבחן לשאלה אם תעשיית ה-AI מסוגלת להגן על עצמה מפני חדירה, הטעיה והשפעה זרה. במציאות הפוליטית החדשה בוושינגטון, מי שיבקש להקל את ההגבלות יידרש להוכיח שהדבר אינו מסכן את הביטחון הלאומי – ולא להפך.

ומה המשמעות לישראל?

אנבידיה היא כיום אחד העוגנים החשובים ביותר של ההייטק הישראלי. היא מעסיקה בישראל כ-6,200 עובדים, והפעילות המקומית שלה היא הגדולה ביותר מחוץ לארצות הברית. חלק מרכזי מטכנולוגיות התקשורת המהירה המחברות אלפי

---

[1] ה- NDAA לשנת הכספים 2027 צפוי לעבור לדיון ולאישור סופי בתחילת עד אמצע דצמבר, במטרה להשלים את חקיקתו עד סוף 2026, אף שטרם נקבע לוח זמנים מחייב.

מעבדים במרכזי נתונים פותח בישראל, על בסיס רכישת מלאנוקס. החברה גם מקדמת מרכזי מחקר ותשתיות מחשוב בהיקף נרחב וקמפוס ענק בקריית טבעון, שנועד לאכלס עד 10,000 עובדים.

לכן, עזיבתו של הואנג יוצרת לישראל שלושה סוגי סיכון:

הראשון הוא כלכלי: תנודתיות במניית אנבידיה, שינוי בסדרי ההשקעה או עיכוב בתוכניות ההתרחבות עלולים להשפיע על אלפי עובדים, על הכנסות המדינה ממסים ועל פיתוח מוקדי תעסוקה בצפון. הפעילות הקיימת בישראל משולבת עמוק מדי בליבת מוצרי החברה מכדי להיעלם בן־לילה; אולם השקעות עתידיות, ובראשן הקמפוס המתוכנן, רגישות יותר לשינוי הנהלה או להאטה בשוק ה-AI.

השני הוא טכנולוגי-אסטרטגי. ישראל היא מוקד מרכזי בפיתוח הטכנולוגיה של אנבידיה, אך אינה שולטת בהחלטות בנוגע לאספקת השבבים, לרישיונות הייצוא או להקצאת כוח המחשוב. שבב שתוכנן בחלקו בישראל עדיין כפוף למדיניות אמריקאית ולהחלטות של חברה זרה. לכן, נוכחות מרשימה של חברות רב־לאומיות בישראל אינה תחליף ליכולת מחשוב לאומית, מאובטחת ורציפה.

השלישי הוא מודיעיני. הפרשה ממחישה כי חברות טכנולוגיה אזרחיות, מנהליהן ושרשראות האספקה שלהן הם יעדים של שירותי מודיעין בדיוק כמו מערכות ביטחוניות. גם בישראל נדרשת תפיסה רחבה יותר של ביטחון טכנולוגי: הגנה על בעלי תפקידים מרכזיים, בדיקת שותפים ומתווכים, שיתוף מידע בין המדינה למגזר הפרטי וניהול סיכונים סביב גישה למערכות מחשוב רגישות.

ישראל אינה צריכה להתרחק מאנבידיה. להפך, עליה לעגן את הפעילות המקומית באמצעות שיח מוקדם עם ההנהלה החדשה, להדגיש את חשיבותו העסקית של מרכז הפיתוח הישראלי ולפעול להבטחת המשך ההשקעות. במקביל, **עליה להאיץ הקמת תשתית מחשוב לאומית, לגוון ספקים וארכיטקטורות, לאפשר הפעלה מקומית של מודלים קריטיים ולהיערך לדרישות אמריקאיות חדשות בנוגע לזהות לקוחות, משתמשי קצה וגישה מרחוק.**

עבור ישראל, זהו עוד סימן לכך שבינה מלאכותית אינה מנוע צמיחה בלבד. היא תשתית אסטרטגית, ותשתית כזו מחייבת לא רק חדשנות – אלא גם יתירות, הגנה וריבונות.

עורכי הסדרה: ענת קורץ, רינת חרש ואלדד שביט.